

L'entorn familiar com a camí de l'alt nivell

Jaume Esteve i Fernàndez

Em presento: sóc Jaume Esteve, tinc 51 anys, una formació universitària superior cursada a França i sóc empresari en el món de la informàtica des de fa més de 25 anys.

L'esport ha estat una constant en la meua vida i he practicat divuit anys d'esport de competició jugant a rugbi a França i a Andorra.

Sempre he practicat esport, i el tennis, la muntanya, l'esquí de muntanya, l'alpinisme i la bicicleta són activitats que continuo practicant assíduament.

També m'he involucrat en l'àmbit tècnic, com a entrenador de rugbi, i en l'àmbit associatiu, com a president del Club de Tennis Santa Coloma.

Durant aquest període he tingut i educat, juntament amb la seva mare, dos fills: el David, avui enginyer, i el Kevin, esquiador.

Al Kevin tot i trobar-se encara a l'inici de la seva carrera, se'l pot considerar un esportista d'alt nivell, ja que participa en

Introducció

Objectius Ponència :

.Descriure l'entorn que ha envoltat al Kevin

.Explicar valors i ajudes transmesos

Quant tot és joc (10 anys)

Entorn

- Per desenvolupar Habilitats psico-motors.
- El Joc es sinònim de plaer.
- L'esforç físic, l'habilitat, la perseverança fan part del joc.

el circuit de Copa del Món, Jocs Olímpics, etc., amb algun resultat molt esperançador. El que vull en aquesta ponència és descriure l'entorn familiar en què ha crescut i explicar quins valors i suports, tant logístics com afectius i morals, hem intentat donar-li a través del nucli familiar per facilitar-li el camí cap a l'elit.

En primer lloc parlaré de l'època en què tot és joc i que s'allarga fins als 10 o 11 anys, aproximadament.

Com us he dit en la introducció, l'esport sempre ha estat present en la meua vida quotidiana i, en conseqüència, el Kevin ha crescut en aquest àmbit. Ha passat els primers anys de la seva vida prop dels camps de rugbi i, sobretot a partir dels 3 anys, ha viscut una gran part del seu temps i jocs en un club de tennis amb altres nens sovint més grans.

En aquesta fase ell va desenvolupar sense cap tipus d'esforç i de forma molt natural grans habilitats psicomotors, ja que es passava el temps amb una raqueta a la mà, enfilant-se als arbres i teulats, o fent equilibris amb una bicicleta tot i estar en un espai lliure però controlat i amb la presència propera dels pares, germà i amics.

En aquest club de tennis, simplement mirant al seu voltant anava veient en els altres com l'esforç físic, l'habilitat tècnica, la perseverança, l'esperit de superació eren qualitats presents en el joc i sinònim de millora i doncs de plaer.

La competició entra en acció (15 anys)

Entorn

- L'aprenentatge tècnic realitzat pels clubs
- Competició com a motivació al treball

Després arriba la fase en què el joc deixa pas a l'esport, fase que s'allargarà fins als 15 anys aproximadament. El Kevin va creixent i practica tant l'esquí com el tennis de forma assídua.

Les seves aptituds el porten a continuar en l'esport de forma més estructurada.

Segueix el camí marcat pel seu germà i els clubs es cuiden de la seva formació tècnica, i automàticament apareixen la competició i els resultats, que donen motivació al treball i l'esforç.

La presència familiar és permanent, l'esport el vivim en família, és el nostre estil de vida. La nostra presència es limita a espectadors/practicants, però mai amb cap implicació de tipus tècnic. A través dels progressos, resultats i anècdotes de la vida quotidiana insistim en les nocions de treball, rigor i perseverança. És primordial que vagi entenent què significa ser un atleta i quins són els sacrificis.

L'exemple del seu germà li permet no dubtar sobre el camí que ha seguir i entregar-s'hi totalment.

La seva implicació en dos esports compaginats amb l'escola fan que necessiti una ajuda logística important. El sistema escolar francès no té la flexibilitat necessària per al Kevin i amb l'escola dels Pirineus, ajudats per la FAE, trobem una bona solució. L'escola li permet les absències desitjades i li facilita les dates d'avaluacions. La seva mare segueix el programa de prop i l'avançament en les diferents matèries amb un contacte proper amb els professors quan és necessari. Quan ell va d'estada, aparca l'escola i quan torna, abans de reintegrar-se a classe, la seva mare i de forma personalitzada el posa a dia en les matèries principals abans de reintegrar-se a l'escola.

La competició entra en acció (15 anys)
Rol Familiar esportiu

- Presència familiar sense cap implicació tècnica.
- Transmissió de valors:
 - Una mica de talent
 - Molt de treball i rigor
 - Tones de perseverança.
- L'exemple del seu germà, un factor decisiu.

La competició entra en acció (15 anys)
Rol Familiar logístic

- Compaginar esport i escola.
- Seguiment personalitzat dels pares en els estudis.
- Dissociació total temps estudi / esport
- Prioritat als compromisos esportius i escolars per l'organització de la vida familiar de lleure.

L'Alt Nivell
Handicap transformat en avantatge

- Desenvolupa noves aptituds tècniques
- Aprèn la derrota i frustració
- Acompanyament moral familiar
- Retràs el protegeix de l'adolescència

El pla de vacances i activitats de tota la família s'organitza entorn de les dates d'estades, competicions, exàmens..., als quals es dóna una prioritat absoluta.

L'alt nivell es comença a perfilar quan comencen les competicions FIS. A partir dels 15 anys entra al pati dels grans i comença la seva progressió cap a l'alt nivell. Té cada cop més clar per quin camí vol anar.

El fet que el Kevin sigui de final de desembre, associat a un creixement molt tardà, li suposa un hàndicap que a llarg termini acabarà transformant-se en un avantatge. D'una banda, ha de desenvolupar noves aptituds tècniques per compensar una inferioritat física respecte als seus companys. També s'adona que ha de treballar més que un altre si vol estar a l'alçada. Els resultats són molt difícils i apren el significat de derrota i frustració.

La nostra presència en aquests moments és importantíssima. Malgrat que molta gent li reconeixia unes aptituds particulars, pocs creuen realment en ell.

La seva permanència a la FAE en aquest període és deguda més a la seva actitud exemplar que no a uns resultats, aleshores decebedors. Estem molt presents per animar-lo, positivat-lo i insistir en el llarg termini pregonant la perseverança.

Aquest retard de maduresa, però, té un efecte inesperat: d'una certa forma, el protegeix d'una adolescència que sovint aparta els joves del camí tan exigent de l'esport de competició.

Les lesions fan part de l'esportista i molt sovint són causa d'abandó. El rol de la família en aquest moment és primordial.

No sempre és fàcil trobar els actes i les paraules que ens ajudaran a sortir d'un forat que sembla infinit; ni

injectar la il·lusió necessària per sortir d'aquests moments més fort que abans.

No hem esperat mai que la federació ens solucioni els problemes de metges, hospitals, centres de recuperació. Ens hem mobilitzat i actuat de forma ràpida i autònoma.

**L'Alt Nivell
Lesions**

- Suport moral incondicional
- Actuació ràpida i autònoma
- Sortir-ne enfortit.

**L'Alt Nivell
Organització del temps**

- Prioritat calendari esportiu
- Adaptació calendari escolar
- Equilibri treball/ descans
- Disponibilitat i eficàcia per l'organització del temps

En aquest moment no cal comptar ni amb els companys, ni els tècnics ni els dirigents. La feina toca fer-la en solitari, i amb la convicció i força necessàries podrem sortir-ne molt més forts.

El Kevin cursa batxillerat, i de cap forma es renunciarà als estudis. L'organització es torna primordial. Es dóna una prioritat al calendari esportiu. Li organitzem el calendari escolar pactant directament amb l'escola i els mestres. Li exigim el 100% d'atenció en els temps de treball i per això hem de reservar-li tots els temps de descans i joc indispensables. La disponibilitat i l'eficàcia espectacular de la seva mare són clau en l'optimització i l'aprofitament del seu temps.

Avui el Kevin es dedica prioritàriament a l'esquí. Està acabant el segon any universitari de STAPS / INEF en una estructura adaptada a l'alt nivell. Té molt clar on està, què fa, on vol anar. Té molt clar el dur i exigent camí per arribar-hi.

Continua tenint el nostre suport, però sabem que la nostra presència és més anecdòtica, i així ho celebrem. Compartim moltes coses, el veiem feliç en una via que sempre hem pensat que era la seva i que ens hem esforçat a facilitar-li.

Esperem, per a ell, per a tots, que Garmisch 2010 sigui tan sols l'inici, però creiem fermament que el més important no és on arribem sinó el camí per on caminem.

Jaume Esteve i Fernàndez,
enginyer informàtic, pare d'esportista d'alt nivell i esportista

